

Aan de diensten in de Goede Week wordt meegewerkt door:

De voorbereidingsgroep, bestaande uit:

Petra Zweers, Welmoed van Seventer, Jan Haan,
Maria Loohuis, Jolanda Oostra, Anki van Susante

Voorgangers: Welmoed van Seventer, Petra Zweers

Piano / orgel: Ineke Wilbrink, Rianne Oomen, Kees Veldhoen,
George Punt

Koren:

Witte donderdag: Cantorij o.l.v. Maria Loohuis

Goede vrijdag: Mannenkoor o.l.v. Peter Raaijmakers

Paaswake: Cantorij o.l.v. Maria Loohuis

Deze diensten vormen één geheel.

Teksten: Bij de staties is gebruik gemaakt van teksten van:
Anna G.Kool-Troost en van Loed Loosen uit "Het derde
testament".

Samenstelling boekje: Anki van Susante

WITTE DONDERDAG

In de schemer van de avond.

We beginnen op Witte Donderdag met het thema van de veertigdagentijd "Uit liefde voor jou". We staan stil bij mensen die moeite hebben om rond te komen en voor hun eten afhankelijk zijn van de voedselbank. Als beeld laten we een houtskooltekening van het Laatste Avondmaal zien met als hoofdpersoon een visueel gehandicapte Jezus, omringd door twaalf mensen van uiteenlopende leeftijden en achtergronden. Bij de tafel staat een lege stoel die de kijker uitnodigt om plaats te nemen. We lezen in Johannes 13 dat iedereen welkom is aan tafel. De blinde Jezus drukt zijn kwetsbaarheid uit en toont hem als de mens die kwam als een kwetsbare baby, vervolgens als vluchteling en daarna als gemartelde.

De tekening werd gemaakt in opdracht van Celia Webster, medeoprichter van Wave (We're All Valued Equally), in het kader van een project dat kunstwerken zoekt over het Laatste Avondmaal die inclusief en voor iedereen zijn.

Deze viering houden we in een minder liturgische vorm, n.l. een sobermaaltijd, zoals we die ook regelmatig hebben gehouden in de veertigdagetijd.

We delen behalve matses en druivensap ook brood en soep, luisteren naar verhalen en muziek en zingen liederen.

Toch heeft ook deze maaltijd een sacramenteel karakter, zoals elke maaltijd waarbij Hij wordt herdacht!

Muziek

Welkom

Aanvangswoord

Het thema van deze Goede Week is "Uit liefde voor jou".

Op verschillende manieren loopt het woord liefde als een rode draad door de diensten van deze dagen heen.

We horen hoe de Eeuwige zijn volk uit het angstland Egypte wegleidt.

Tijdens het Joodse Pesachfeest wordt de uittocht herdacht tijdens de sedermaaltijd. Dit avondmaal dat Jezus heeft gehouden met zijn leerlingen vlak voor zijn dood is voor ons de maaltijd van de Heer geworden. Iedereen is gelijkwaardig en welkom.

Volgens het evangelie van Johannes geeft Jezus zijn leerlingen een nieuw gebod: heb elkander lief (Joh. 13:34).

Zo zijn de verhalen van uittocht en doortocht verbonden met de verhalen van de Goede week en Pasen.

In de spiritual "Go down Moses" horen we het uittochtverhaal gezongen worden.

Bemoediging en Drempelgebed

Onze hulp is in de naam van de Eeuwige

DIE HEMEL EN AARDE DRAAGT MET ZIJN LIEFDE.

Goede God, deze avond is heilig:

JEZUS GAF ZICH IN HANDEN VAN MENSEN.

Aan ons vertrouwt Hij het delen van
brood en wijn toe.

WEES IN ONS MIDDEN, HEER.

AMEN

Aansteken van de tafelkaars

Zingen: Lb.168 voorzang en eerste keer refrein koor, daarna
refrein allen (*t. en m. spiritual*)

1. When Israel was in Egypt's land,
let my people go;
oppressed so hard they could not stand,
let my people go.

refrein:

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like. The lyrics are written below the notes.

Go down, Mo-ses,
way down in E-gypt's land;
tell old Pha-raoh:
to let my peo-ple go.

2. The Lord told Moses what to do,
let my people go;
to lead the children of Israel through,
let my people go.
refrein:

3. They journeyed on at his command,
let my people go;
and came at length to Canaan's land,
let my people go.
refrein:

4. Oh, let us all from bondage flee,
let my people go;
and let us all in Christ be free,
let my people go.
refrein:

Gebed:

Heer,
Die ons aan tafel vraagt
En geen regel geeft
Dan dat wij dienen
En elkaar liefhebben
Wij bidden:
Dat brood en wijn ons sterken
Om de regels te doorbreken
Om de onaanzienlijke te zien
Om de monddode te horen
Om de grenzen van de groep
te blijven verleggen
Totdat U komt.
Amen.

Lezing: Matteüs 26: 26-29

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is mijn lichaam.'

En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.'

Toelichting op de inzameling en nodiging

Collecte doel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198100000

Voorbeden en vredegroet

Wij wensen elkaar de vrede van de Heer

Herinneringswoorden van Jezus

Bij elke maaltijd die Jezus hield met vriend en alleman deelde hij het brood en daarmee deelt hij zijn liefde met ons.

Als gemeenschap van zijn leerlingen doen wij hem na en delen wij zijn en onze liefde met vriend en alleman.

Dit brood ben ik, wij delen één lichaam van Christus.

Delen van matses aan elkaar

Zingen: Lb.388: 1,2 couplet 1: cantorij; refrein: allen
 (t. Shirley Erena Murray; vert. René van Loenen m. Lori True)

Jazz-waltz

1 Voor ie-der van ons een plaats aan de ta - fel,
 voor ie-der van ons schoon wa-ter en brood, —
 een vei-li - ge plek, een plaats om te schui - len,
 een plaats in Gods licht als ta-fel-ge - noot. —

refrein:
 Vol vreug - de ziet God — naar men-sen die recht doen:
 zij schep - pen ge - luk! —
 Vol vreug - de ziet God — naar men-sen die recht doen:
 zij schep-pen — recht en ge - luk! —

Allen:

2. Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,
 voor iedere vrouw, voor iedere man.

Niet minder of meer, de een of de ander:
 het delen van macht is deel van ons plan.

Refrein:

Zegenspreuk

Gezegend de Schepper, die de aarde gemaakt heeft om voedsel voort te brengen voor de mensen.

Gezegend de mensen die de aarde bewerken zodat die vruchten voortbrengt, voldoende voor ieder.

Gezegend de mensen die het voedsel bereiden zodat het ons naar lichaam en geest kan voeden.

Gezegend eenieder die de maaltijd met ons deelt, zodat wij niet in eenzaamheid ons bestaan hoeven te slijten.

Amen.

Rondbrengen van soep en brood.

Tijdens het rondbrengen van soep en brood zingen we

Lb. 900 Nada te turbe op aanwijzing van de dirigent.

(t. naar Theresia van Avila m. Jacques Berthier, Taizé)

Na - da te tur - be, na - da te es - pan - te;

quien a Dios tie - ne na - da le fal - ta. Na - da te tur - be,

na - da te es - pan - te; só - lo Dios bas - ta.

Vertaling:

Laat niets je verontrusten of wanhopig maken,
Wie zich aan God vasthoudt komt niets te kort,
God alleen is genoeg.

Muziek (terwijl gegeten wordt)

Verhaal: 't Veld van de broederliefde

Twee broers erfden het veld van hun vader, ieder precies de helft.

Ze verbouwden er graan, goed voor het bakken van brood.
De ene broer was vrijgezel, de andere was getrouwd en zijn vrouw en hij hadden veel kinderen.

De tijd van de oogst was daar en er werd gemaaid en de garven werden opgezet tot schoven, evenveel bij beide broers.

Die nacht lag de vrijgezelle broer te woelen en hij dacht bij zichzelf: mijn broer moet zeven monden voeden en ik ben maar alleen, dat is eigenlijk niet eerlijk!

En hij stond op, liep naar het veld en zette een tiental schoven van zijn helft op het land van zijn broer.

Maar de getrouwde broer kon ook niet slapen en dacht bij zichzelf: ik ben rijk met vrouw en kinderen, maar mijn broer heeft niets, alleen maar zijn geld, het is eigenlijk niet eerlijk.
En hij stond op en zette een tiental schoven van zijn helft op het land van zijn broer.

De volgende morgen gingen beiden naar het veld en ontdekten dat er op beide helften weer evenveel schoven stonden.

Ze begrepen wat er was gebeurd en vielen elkaar om de hals.
Toen klonk er een stem uit de hemel: *op dit veld ga ik wonen, hier komt mijn huis...*

Koor: Een huis waar liefde woont.

(t. Joseph M. Martin, m. Ierse melodie vert. Gea Bijleveld – Meijer)

Ik dank U voor familie,
voor vrienden om mij heen.
In hen zie ik Uw liefde,
U kent ze één voor één.
Zij zijn voor mij onmisbaar,
zo kostbaar zo vertrouwd,
en samen bouwen wij aan een huis waar liefde woont.
Ik dank U voor familie,
voor werkers in Uw huis,
voor broeders en voor zusters,
bij hen voel ik mij thuis.
O leer ons Heer te leven,
te delen brood en wijn,
te zorgen voor de naaste.
Dan zal er vrede zijn.
Ik dank U voor familie,
voor onze kinderen,
voor moeders en voor vaders.
Ontferm U over hen.
O help ons Heer te bouwen een huis waar liefde woont,
een huis van rust en vrede,
een huis waar liefde woont.
Dank U Heer! Ja ik dank U Heer !

Herinneringswoorden

Als wij dan nu de beker delen is Hij bij ons, in dit ogenblik als een glimp van het koninkrijk van God.

Zingen: Lb. 388: 3, 4, 5

Jazz-waltz

3 Voor jong en voor oud een plaats aan de ta - fel,
want ie-de-re stem geeft klank aan het koor.
Een hand zoekt een hand, de jong-ste de oud - ste;
ze vin-den el - kaar en nie-mand gaat voor.
refrein:
Vol vreug - de ziet God naar men-sen die recht doen:
zij schep - pen ge - luk!
Vol vreug - de ziet God naar men-sen die recht doen:
zij schep-pen recht en ge - luk!

4. Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,
beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht,
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,
genadig begin van goddelijk recht.

Refrein:

5. Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,
van eerbied vervuld, van angsten bevrijd,
een plaats om te zijn, een plaats om te worden
getuige van Hem, een levend bewijs.
Refrein:

Rondgaan druivensap.

Lezing: Exodus 12: 37-42

De Israëlieten trokken te voet van Rameses naar Sukkot; hun aantal bedroeg ongeveer zeshonderdduizend, vrouwen en kinderen niet meegerekend, terwijl er bovendien een grote groep mensen van allerlei herkomst met hen meetrok. Ze voerden enorme kudden schapen, geiten en runderen mee. Van het deeg dat ze uit Egypte hadden meegenomen bakten ze ongedesemde broden. Doordat ze uit Egypte waren weggejaagd, was er geen tijd geweest om zuurdesem toe te voegen of voor andere proviand te zorgen.

Vierhonderddertig jaar hadden de Israëlieten in Egypte gewoond; na precies vierhonderddertig jaar – geen dag eerder of later – trok het volk van de HEER, in groepen geordend, uit Egypte weg. Die nacht waakte de HEER om hen uit Egypte weg te leiden. Daarom waken de Israëlieten nog altijd in deze nacht ter ere van de HEER, elke generatie opnieuw.

Zingen: Lb. 395: 1,4 (t. Karel Deurloo, m. Wim ter Burg)

1 Op de a-vond, toen de uit-tocht
uit E-gyp-te werd ge-vierd,
en de mat-se werd ge-bro-ken
en de wijn werd in-ge-schon-ken,
toen heeft Je-zus aan zijn men-sen
een ge-heim ge-leerd:
refrein:
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want ie-der-een mag le-ven
en vro-lijk zijn.
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want ie-der-een mag le-ven
en vro-lijk zijn.

4. Op die maaltijd van het paasfeest,
op de avond voor zijn dood
zei Hij: zelf zal Ik er bij zijn
op het feest waar jullie vrij zijn,
op de maaltijd die God aanricht,
en dat feest wordt groot!
Refrein:

Verhaal: de voedselbank uit Boxtel

Zingen: Lb. 390:1, 2, 4, 5 (*t. Huub Oosterhuis, m. Albert de Klerk*)

1 Het brood in de aar - de ge - von - den,
het brood door han - den ge - maakt,
het brood van tra - nen en zor - gen,
dat brood dat naar men - sen smaakt.

2. Het brood van oorlog en vrede,
dat dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

4. Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

5. Gij deelt het met ons, zo deelt Gij
U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

*Hier onderbreken wij deze dienst.
In stilte gaan wij weg van hier,
Om morgen in stilte weer terug te komen.*

GOEDE VRIJDAG

In het donker van de nacht.

Als we de kerk binnenkomen is het stil.

Inleiding

In deze viering worden zes kruiswegstaties getoond van Anna G. Kool - Troost. Deze zes zijn onderdeel van een serie van 13 schilderijen. Zelf schrijft ze over deze kruiswegstaties: "Het gaat niet alleen over lijden. Het gaat over angst en noodlot versus vrije wil en vrije keuze, over lafheid en onvermogen en moed, over macht en onmacht, over rechtvaardigheid, over opoffering....

En uiteindelijk gaat het erover hoe mooi en de moeite waard het leven is."

Anna Kool-Troost gebruikt als beeld van Christus een touw dat ze vond op het strand.

Een touw met een lus -een splits- erin, dat gebruikt kan worden om een schip mee vast te leggen. Zo is de betekenis van dit touw enerzijds houvast, veiligheid en controle, anderzijds vastgebonden zijn, vrijheidsberoving, een galg. Zo opgevat symboliseert het touw leven en dood.

De schilderijen zijn gemaakt met acryl en gemengde techniek op paneel.

In de teksten bij de staties is gebruik gemaakt van teksten van Anna Kool- Troost en van Loed Loosen uit "Het derde testament".

Wij gedenken in stilte het lijden en sterven van onze Heer.

Deze viering draagt van oudsher het karakter van een avondwake. We kunnen niet slapen, verbijsterd als we zijn over deze wereld die kreunt onder het geweld en het onrecht dat mensen wordt aangedaan.

Goede Vrijdag vieren we zo dat bij de gedachtenis van het lijden en sterven toch ook de opstanding niet uit het zicht raakt, want er komt een doorgang. Wij gedenken Jezus, de gekruisigde, en in Zijn onverwoestbare naam gedenken wij allen die gisteren en vandaag vermoord, gemarteld en verbannen werden, of die veracht, miskend en uitgelachen worden.

Dat de liefde in deze wereld het zal winnen van alle tegenkrachten, ook van de dood.

Zingen: Lb.647 (*t. Henk Jongerius m. Jan Raas*)

1 Voor men-sen die naam-loos,
kwets-baar en weer-loos
door het le - ven gaan,
ont-waakt hier nieuw le-ven,
wordt kracht ge - ge-ven:
wij krij-gen een naam.

3. Voor mensen die vragend,
wachtend en wakend
door het leven gaan,
weerklinken hier woorden,
God wil ons horen:
wij worden verstaan.

4. Voor mensen die hopen,
wankel gelovend
door het leven gaan,
herstelt God uit duister
Adam in luister:
wij dragen zijn naam.

Lezing: Jesaja 53:1-4

Wie kan geloven wat wij hebben gehoord?
Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?
Als een loot schoot hij op onder Gods ogen,
als een wortel die uitloopt in dorre grond.
Onopvallend was zijn uiterlijk,
hij miste iedere schoonheid,
zijn aanblik kon ons niet bekoren.
Hij werd veracht, door mensen gemedend,
hij was een man die het lijden kende
en met ziekte vertrouwd was,
een man die zijn gelaat voor ons verborg,
veracht, door ons verguisd en geminacht.
Maar hij was het die onze ziekten droeg,
die ons lijden op zich nam.
Wij echter zagen hem als een verstoteling,
door God geslagen en vernederd.

Zingen: Psalmen Anders 22b: 1, 2 mk, 3 en 4 allen + mk

1 Mijn God, mijn God, waar-om ver-stoot u mij?

U was mij zo ver-trouwd en zo na - bij,

maar nu houdt u zich doof, God. Hoort u mij?

Ik ben wan-ho - pig,

ik schreeuw het uit, maar u blijft mij ont-lo - pen.

U ziet mij niet. Bent u mijn naam ver-ge - ten?

U redt mij niet. U die mijn God wilt he - ten,

hoort u mij niet?

2. U was een gids voor heel ons voorgeslacht,
een zuil van vuur, een ijkpunt in de nacht.
Uw volk, vertrouwend op uw overmacht,
wist zich gedragen.
Maar ik val blijkbaar buiten uw genade,
geworden tot een worm in dorre aarde,
vernederd, God, vertrapt, hoe mensonwaardig
is mijn bestaan.

3. Een hongerige bende jaagt mij op
en er is niemand die de horde stopt.
Ik sta verlamd en kan geen kant meer op.
Hoor honden blaffen!
Geen tegenstander kan mij harder straffen:
zie mij, doorboord mijn voeten en mijn handen,
mijn lijf ontkleed – hun leedvermaak, mijn schande!
Wordt dit mijn dood?

4. Mijn kleren zijn verdeeld. Het is genoeg!
Kom mij, o God, als redder tegemoet
nu ze me slaan en slaan tot bloedens toe
om mij te doden.
U lacht om heersers die zichzelf vergoden
en mij verachten. God, red nu mijn leven.
Uw koningschap is onbetwist, verheven
uw grote naam!

De diaconale kaars wordt aangestoken

Gebed

Goede God,
wanneer de toekomst onzeker lijkt,
wij angstig en kwetsbaar onze weg vervolgen
en uitzicht ons ontbreekt;
Leer ons dan, ondanks alles,
vast te houden aan uw Naam:
IK ZAL ER ZIJN.
Laatste woord in diepste nood.
AMEN

Statie 1 Ghetsemane

Lezing: Johannes 18:1-9

Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidronbeek. Daar liep hij een olijfgaard in, met zijn leerlingen. Judas, zijn verrader, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. Judas ging ernaartoe, samen met een cohort soldaten en dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. Jezus wist precies wat er met hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' Ze antwoordden: 'Jezus uit Nazaret'. 'Ik ben het' zei Jezus, terwijl Judas, zijn verrader, erbij stond. Toen hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus uit Nazaret'. Ik heb jullie al gezegd: 'Ik ben het' zei Jezus. 'Als jullie mij zoeken, laat deze mensen dan gaan'. Zo gingen de woorden in vervulling die hij gesproken had: 'Geen van hen die u mij gegeven hebt, heb ik verloren laten gaan'.

Reflectie

Wat komen gaat lijkt onvermijdelijk. In de lezingen uit Johannes wordt duidelijk dat Jezus niet zijn lot tegemoet loopt als een lam naar de slachtbank, maar een bewuste keuze maakt. In Ghetsemane in hoofdstuk 17 zegt Jezus: "Vader, nu is de tijd gekomen, toon nu de grootheid van uw Zoon, dan zal de Zoon uw grootheid tonen". En in de gelezen perikoop verstopt hij zich niet maar treedt vrijmoedig op de soldaten af.

Hij loopt niet weg vanwege de consequenties. Hij kiest voor datgene wat voor Hem de waarheid van het leven is. De trein is niet te stoppen. Zo valt de schaduw van het kruis al over de rails.

De treinrails roepen ook associaties op met de deportaties van de joden in de Tweede Wereldoorlog.

Zingen: LB. 587: 1 (t. Ria Borkent, m. Johann Crüger)

1 Licht voor de we-reld, geeft U zich ge-van-gen
in de-ze nacht van dui-te-re be-lan-gen?
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn o-ren
heel om te ho-ren.

Statie 2 Petrus en de haan

Lezing: Johannes 18: 12-17

De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden hem. Ze brachten hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester en hij was het die de Joden had voorgehouden: 'Het is goed dat één man sterft voor het hele volk'. Simon Petrus liep met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in, maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten, hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen.

Johannes 18: 25-27

Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.' Maar een van de slaven van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je bij hem was in de olijfgaard?' Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Reflectie

De haan kraait bij de dageraad. De dageraad is op de grens van de nacht en de nieuwe dag.

De dageraad is de grens tussen duisternis en Licht. De grens tussen dood en Leven.

We kunnen hier inzoomen op de verloochening van Petrus, maar je mag het verhaal doorlezen, het stopt niet hier, zoals het verhaal van Jezus hier ook niet stopt. Petrus zal in Johannes 23 tot drie maal toe zijn liefde voor Jezus belijden. En dat zal hij waar maken in de opdracht: Hoed mijn schapen. Hij is niet alleen de rots, maar ook de herder.

Het mannenkoor zingt: het Kyrie uit de mis "Te deum Laudamus" van Lorenzo Perosi (1872-1958)

Statie 3 Zie de mens

Lezing: Johannes 18: 33-38

Nu ging Pilatus het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg hem: 'Bent u de koning van de Joden?' Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over mij gezegd?' 'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben u aan mij uitgeleverd – wat hebt u gedaan?' Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat ik zeg.' Hierop zei Pilatus: 'Maar wat is waarheid?' Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in hem gevonden,' zei hij.

Johannes 19: 1-7

Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en deden hem een purperen mantel aan. Ze liepen naar hem toe en zeiden: 'Leve de koning van de Joden!', en ze sloegen hem in het gezicht. Pilatus liep weer naar buiten en zei: 'Ik zal hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.' Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is hij, de mens,' zei Pilatus. Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienars hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig hem, kruisig hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem hem dan

maar mee en kruisig hem zelf, want ik zie niet waaraan hij schuldig is.' De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat hij moet sterven, omdat hij zich de Zoon van God heeft genoemd.'

Reflectie

"Leve de koning van de Joden"

Hier staat hij dan, de koning die op een ezel de stad binnenreed. Geen heerser maar een dienaar. Die staat voor een koningschap dat recht verschaft aan mensen.

Hij die genoemd wordt: Zoon van God, zoals ook Israël: "Mijn zoon, mijn eerstgeborene". Een mens naar Gods hart die leeft op een manier die helemaal beantwoordt aan Gods bedoelingen.

Zingen: Lb. 587:3

3 He-mel-se ko-ning, door God uit-ge-ko-zen,
waar-om staat U te-recht als rech-te-lo - ze?
U hebt geen schuld, de waar-heid is geschon-den.
U draagt mijn zon-den.

Statie 8 Genageld

Lezing: Johannes 19: 16-22

Toen droeg Pilatus hem aan hen over om hem te laten kruisigen. Zij voerden Jezus weg; hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op 'Jezus uit Nazaret, koning van de Joden'. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden".' 'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus.

Reflectie

Jezus wordt aan het kruis genageld. Een moment van volstrekte eenzaamheid, daarom staan er geen andere mensen afgebeeld. En weer is er in de Johanneslezing een verwijzing naar zijn koningschap. Daarvan zegt Jezus zelf: "Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen". "Wat is waarheid" zegt Pilatus.

"Is dat trouw blijven aan het beste en diepste in jezelf? Dat zijn liefde overeind bleef, ook toen die werd afgewezen? Dat je het volhoudt, de meest donkere verlatenheid en diepste vernedering?"

Zingen: Lb. 587: 4 mk

4 Hier is God zelf, ont-daan van al-le glo-rie,
de mens die uit de he-mel is ge-bo-ren.
Ik ben de ge-sel die Hem o-pen-haal-de,
ik laat hem val-len.

Statie 10 Het is volbracht

Lezing: Johannes 19: 25-30

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Reflectie

In de uiterste verlatenheid is Hij trouw gebleven aan zijn roeping, zijn visioen, zijn droom. Daarin komt iets aan het licht: God spreekt ons aan in de trouw van een weerloze rechtvaardige, een gekruisigde.

Door zijn trouw werd dat afschuwelijke kruis tot het teken van zijn getuigenis. Zoals de rechtvaardigen voor hem en na hem, mensen die hun rug recht houden en met hun inzet, hun volgehouden integriteit en trouw opwegen tegen zoveel vormen van ontrouw en verraad. Ze doen een appèl op iets wezenlijks in onszelf: onze eigen roeping en opdracht. Trouw die niet afhaakt als het moeilijk wordt. Daar is onze wereld mee gebaat.

Zingen: Lb. 587: 6

6 Zing met de psalm: geen woord is er ge-bro-ken

de waar-heid is ge-zien om te ge-lo-ven.

Daar-om Heer Je-zus, met de oog-ge-tui-ge

wil ik mij bui-gen.

Statie 11 Pietà

Lezing: Johannes 19: 38-42

Na deze gebeurtenissen vroeg Josef uit Arimatea – die uit vrees voor de Joden in het geheim een leerling van Jezus was – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litera. Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis.

Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Reflectie

De moeder met haar vermoorde zoon. Als je kiest voor een kind kies je voor levenslange kwetsbaarheid. Dat is de keerzijde van het feit dat niets je zo dierbaar is als je kind.

Ze is letterlijk stom van verdriet, ze is zonder mond afgebeeld. Jezus die in zijn liefde voor de waarheid en gerechtigheid tot het uiterste gaat en aan het kruis zijn liefde voor zijn moeder uit door aan de leerling van wie hij veel hield de zorg voor zijn moeder op te dragen.

Als beeld dat de liefde in deze wereld het zal winnen van alle tegenkrachten, ook van de dood. Zo houden we zicht op de doorgang door de dood, naar leven waarin een nieuw appèl op ons wordt gedaan.

Muziek

Zingen: Lb. 568a Ubi Caritas (op aanwijzing van de dirigent)

Vertaling: Waar zorgzaamheid en liefde is daar is God.

U - bi ca - ri - tas et a - mor,

u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The piano accompaniment consists of a steady eighth-note pattern in the right hand and a half-note pattern in the left hand. The lyrics are: 'U - bi ca - ri - tas et a - mor,' and 'u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.'

Gebed

Zie de mens,
gebroken om de goedheid
van uw ontferming.

Zie de mens,
geofferd op de onverschilligheid
van het bestaan.

Uw liefde moeten wij niet,
uw goedheid willen wij niet.
Zonder die goedheid kunnen wij niet,
zonder liefde gaat het niet.

Zie de mens,
schem in dit doodse bestaan
een weg die ons nieuw leven geeft.
Doe ons opstaan,
zie uw mens.

Amen.

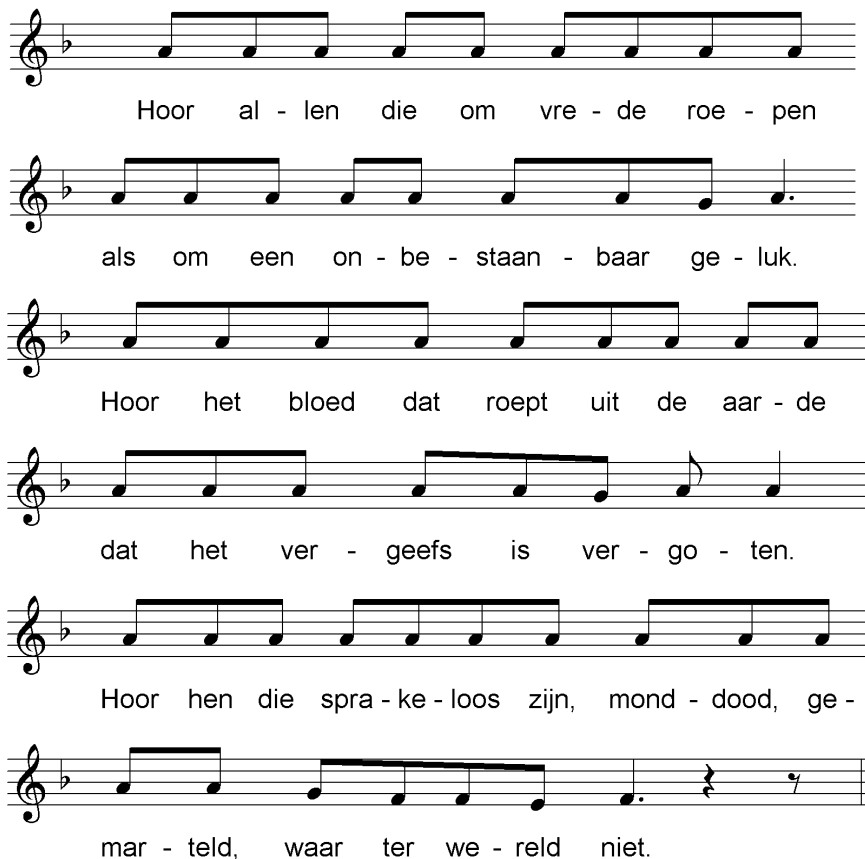
Zingen: Ik zal er zijn (GvL 577) Koor en Allen
(t. Huub Oosterhuis; m. Antoine Oomen)

Alle denkbare en ondenkbare levende zielen
bevelen wij U aan.
Gij hebt u toch beschikbaar gesteld,
wij mochten u roepen, hebt gij gezegd,
"Ik zal er zijn" was uw naam.

Ver - staat Gij ons nu wij u roe - pen,
ziet Gij door on - ze ge - zich - ten heen
tot in on - ze dui - te - re ver - deel - de ziel?
Wij zijn de mens die Gij ge - maakt hebt.

The image shows four staves of musical notation in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff. The first staff ends with a comma, the second with a period, the third with a question mark, and the fourth with a final double bar line.

Gij, die gezegd hebt: troost mijn volk
 voor hen die eenzaam tegen de grond gaan,
 voor hen die niets meer hebben dan ongeluk,
 is er geen troost, geen woord dat redt.
 Zijt Gij de vriend die hen omhoog haalt?

Hoor al - len die om vre - de roe - pen
 als om een on - be - staan - baar ge - luk.
 Hoor het bloed dat roept uit de aar - de
 dat het ver - geefs is ver - go - ten.
 Hoor hen die spra - ke - loos zijn, mond - dood, ge -
 mar - teld, waar ter we - reld niet.

En de doden vergaan in de aarde
 verstrooid op de wind, voorgoed onvindbaar,
 en allen die weg zijn gegaan zonder groet.
 Wat heeft met hen gedaan
 hij die nooit laat varen het werk van zijn handen?

36

Zingen: Jouw einde ligt in jouw begin verborgen
(t. Geurt Baerends m. Bernard Huijbers)

Jouw ein - de ligt in jouw be - gin ver-bor - gen;
de vre-de die je doet wordt al - ge - meen,
de lief - de die je bent zal voor je zor - gen,
de dro-men die je nu nog droomt al - leen,
die zijn van - daag de we-reld al van mor - gen.

*Hier onderbreken wij deze dienst.
De bijbel, de paaskaars en de diaconale kaars
worden de kerk uitgedragen.*

*In stilte gaan wij weg van hier,
om morgen in stilte weer terug te komen.*

Paaswake

Buiten brandt een vuur en iedereen krijgt een kaars aangereikt.

Wij hernemen bij binnenkomst de stilte van gisteravond.

De terugkeer van het Woord en het Licht

De diaconale kaars wordt binnengebracht, terwijl gezongen wordt:

Zingen: Hoe ver is de nacht?

1 x solo, 1 x koor

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wachter, hoe ver is de nacht?

De morgen komt, zegt de wachter,
maar nog is het nacht.

Tijdens het zingen wordt de Bijbel binnengebracht.

Allen:

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wach- ter, hoe - ver is de nacht? De
mor-gen komt, zegt de wach-ter, maar nog is het nacht.

Lof van het licht

Lezing: Genesis 1: 1-5

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

De Paaskaars, aangestoken aan het vuur buiten, wordt binnengebracht, terwijl gesproken wordt:

Dit is de nacht,
die heel de aarde rond
gevierd wordt als de nacht van bevrijding
uit het duister van de kwade machten.
Het licht is sterker dan al het duister,
onstuitbaar en niet te doven.

Dit is de nacht,
waarin Jezus, de Mensenzoon,
de banden van de dood heeft losgemaakt
en de machteloosheid heeft doorbroken.
Hij is licht en leven door de dood heen.

Daarom zegenen en danken wij U,
lichtende, levende, liefhebbende God!
Laat het licht, Eeuwige, onze God,
dat U in ons midden hebt ontstoken
nooit verdwijnen in ons midden,
wijs ons de weg in het licht van Pasen.
Verwelkomen wij het licht!

Zingen: Lb. 600 Licht ontloken aan het donker
(t. Sytze de Vries; m. Willem Vogel)

1 Licht, ont - lo - ken aan het don - ker,
licht, ge - bro - ken uit de steen,
licht, waar - ach - tig le - vens - te - ken,
werp uw waar - heid om ons heen!

2. Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

3. Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentedode,
zet de nacht in vuur en vlam!

4. Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.
licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

Hierna wordt het licht van de Paaskaars doorgegeven tijdens het zingen van:

Lb. 295 refrein 2 keer (*t. Huub Oosterhuis, m. Thom Löwenthal*)

voorzang Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

voorzang 1 Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.

voorzang 2 Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Zend uw Geest, dat wij worden herschapen.

voorzang 3 Dat wij U horen, dat wij U leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

voorzang Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

De kaarsen worden gedoofd.

Bezinning in lezing en lied

De dialoog van de paasnacht

Een jongere vraagt:

Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Antwoord:

Deze nacht is anders dan alle andere nachten,
omdat wij in deze Paasnacht
mogen weten en ervaren
dat de zon altijd weer op zal gaan.
Dat het leven zin en betekenis mag hebben
in de omgang met elkaar en met God.
Daarom klinkt in deze nacht:

Gelukkig jij die het allemaal niet meer kan volgen:
je hoort erbij!

Gelukkig jij die verdriet hebt en je daarom alleen voelt:
je bent gehoord, je zal worden getroost.

Gelukkig jij die het pantser om het gevoel durft laten zakken
en je durft laten raken,
kwetsbaar en raakbaar,
uiteindelijk zal iedereen zo zijn.

Gelukkig jij die soms beroerd wordt van alle ellende,
die niet recht praat wat krom is,

maar eerlijkheid wil:
het zal allemaal worden zoals jij het wil.
Gelukkig jij die ondanks alles het goede in mensen wil zien:
jou zal recht worden gedaan.

Gelukkig jij die een hart hebt voor de mensen om je heen,
de Eeuwige heeft een hart voor jou.

Gelukkig jij die ruzies beslecht, vrede brengt:
dat is pas geloven!

Gelukkig de mensen die eerlijk zijn en daarom gepest worden:
het wordt allemaal anders.

Gelukkig jij over wie geroddeld wordt:
ze zijn allemaal jaloers!

Gelukkig jij die trouw blijft aan wat toekomst biedt,
trouw blijft aan jezelf:
de zon gaat op, het wordt licht.

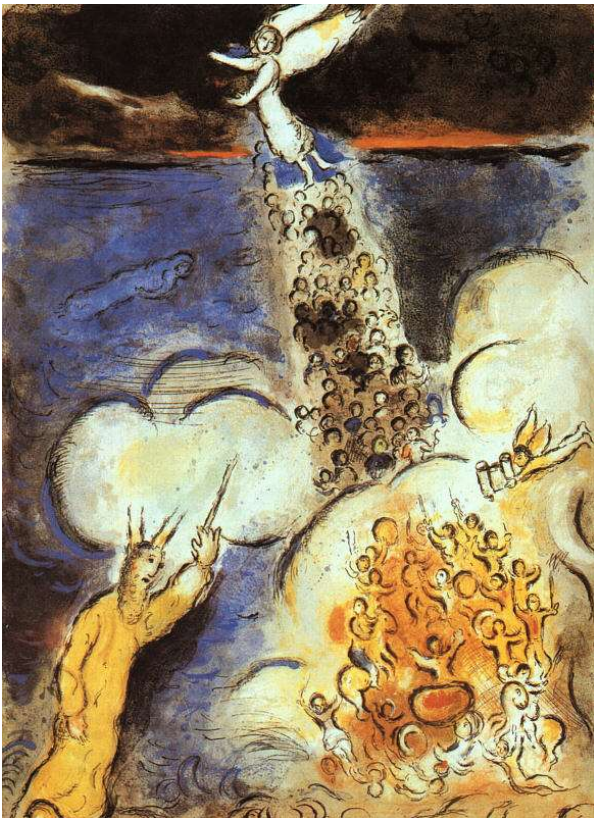
Koor: Deze woorden (*t. Huub Oosterhuis, m. Tom Löwenthal*)

1. Deze woorden aan jou opgedragen,
hier en heden prent ze in je hart,
berg ze in het binnenst van je ziel,
leer ze aan je kinderen. Herhaal ze,
thuis en onderweg, waar je ook bent,
als je slapen gaat en als je opstaat
deze woorden aan jou toevertrouwd.

2. Bind ze als een teken aan je hand,
draag ze om je voorhoofd als een snoer,
ter gedachtenis vlak op je ogen.
Grif ze in de stijlen van je deur,
schrijf ze in de palmen van je hand.
Dat vermeerderen je levensdagen
en de jaren van je zoons en dochters,
dat je bloeien zult en niet verwelken,
bomen aan de bron. Hoor Israël.

Lezing: Exodus 14: 19-22

De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

Uittocht uit Egypte doortocht door de Rode Zee van Marc Chagall

Zingen: Lb. 356: 1,3,7 (t.Wim v.d.Zee, m.Arie Eikelboom)

1 O God die uit het wa - ter
in het be - gin
de aar-de hebt ge - roe - pen
de gro - te toe-komst in:
refrein:
Heer, ont - ferm u o - ver ons
en o - ver on - ze kin - de - ren.

3. O God die door het water,
de Rode Zee,
uw volk de vrije doortocht gaf,
uw wolk trok met hen mee:
refrein

7. O God die in het water
van onze doop
wie Jezus willen volgen
doet opstaan tot de hoop:
refrein

Lezing: Johannes 20: 1- 18

Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en

zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben'. Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. De leerlingen gingen terug naar huis. Maria stond nog bij het graf en hilde. Huilend boog ze zich naar het graf, en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: '*Rabboeni!*' (Dat betekent 'meester'.) 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Overweging

Koor: Rizza 5 "In the Lord is my joy"

In the Lord is my joy and salvation, he gives light to all his creation. In the Lord is my joy and salvation, he gives peace and true consolation.

Vertaling:

In de Heer is mijn vreugde en redding, hij geeft licht aan heel zijn schepping.

In de Heer is mijn vreugde en redding, hij geeft vrede en waarachtige troost.

Doopgedachtenis

Doopwater wordt door een jongere in het doopvont geschonken.

Wij gedenken en vieren deze nacht
de geboorte van deze aarde,
onze eigen schepping en geboorte,
dat wij tot vrijheid geroepen zijn
en mogen leven in het licht.

Wij vieren en verkondigen
de opstanding van Jezus Messias,
die wordt genoemd
de nieuwe mens,
de eerstgeborene uit de doden,
het licht der wereld
en wij getuigen van ons geloof in hem.
Wij geloven dat God in hem
een nieuw en onvergankelijk verbond gesloten heeft
met deze aarde.

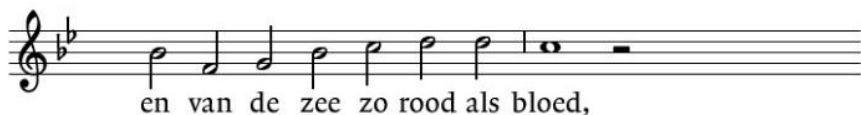
**In deze nacht wordt het ons aangezegd,
dat Hij groter is dan alle zonde,
dat zijn trouw en menslievendheid
sterker zijn dan alle dood,
dat God in de Messias Jezus
een nieuwe toekomst voor ons heeft geopend.**

In deze nacht vieren wij
onze verbondenheid met Jezus,
het nieuwe verbond
met zijn Vader en met onze Vader.
Gedoopt met water in zijn Naam geloven wij

dat God, die hem ten leven heeft gewekt,
ook ons zal redden van de dood.

**In deze nacht gedenken wij,
dat wij gedoopt zijn
en bidden wij, dat wij,
zo oud en zo groot als wij zijn,
opnieuw geboren worden
om te leven in zijn Geest,
ten dienste van deze wereld,
vandaag en tot in eeuwigheid. Amen.**

Zingen: Lb.350: 1,3,5,7 (*t.Willem Barnard, m.Wittenberg 1533*)

3. Tot ondergang zijn wij gedoemd,
als God ons niet bij name noemt,
maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan
door 't water van de doodsjordaan.

5. Met Noach en zijn regenboog,
Mozes die uit Egypte toog
en Jona uit het hart der zee,
bidt heel uw kerk aanbiddend mee.

7. Gij heft de aarde aan het licht
door diepte heen en door gericht,
eens zal zij bloeien als een roos,
een dal van rozen, zondeloos!

Herneming van de tafelgemeenschap

na de onderbreking op Witte Donderdag

Gebeden en gaven

Toelichting op de inzameling en nodiging

Collecte doel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198100000

Voorbeden - Stil gebed

Tafelgebed voor de Paastijd: "Hoe wonderlijk zijn de wegen"
(t. Henk Jongerius)

Koor

Het licht is waarlijk opgestaan, Hallelujah, hallelujah!
allen:

Hoe wonderlijk zijn de wegen die Gij met ons gaat:
Gij roept ons aan de dag uit duisternis en chaos,
noemt ons bij name
om elkaar tot een hulp te zijn
en de aarde in vrede te bewonen.
Wij danken U dat Gij Uw mensen kent en ziet
hun roepen hoort in slavernij en onderdrukking,

Uw Naam aan hen doet kennen
en naar de vrijheid voert als een herder.

Wij danken U dat Gij ons voorgaat als een licht,
onderweg in de woestijn
naar het land van brood en verkwikkend water,
in woorden van belofte bij monde van profeten.
Wij danken U dat Gij ons de weg ten leven wijst:
Jezus, de man van Nazaret,
die een tochtgenoot is van oorlog naar vrede,
van nergens vandaan naar U, van U tot elkander.

Wij danken U dat hij ons vergezelt
en zegt hoe Gij met mensen omgaat,
als hij de Schriften voor ons opent
en leert dat sterven leven is, en leven delen.

V: die in de nacht van verraad.....

toen hij een brood nam, U dankte, het brak en zei:

Allen:

**Dit is mijn lichaam voor u.
Doet dit om mij te gedenken.**

V: Evenzo na de maaltijd de beker nam en zei:

Allen:

Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed.

Doet dit zo vaak als u die drinkt, om mij te gedenken.

Wij bidden U: open ons hart voor hem,
die alles heeft volbracht

en ontsluit ons het geheim van zijn lijden en sterven:

Hij is de knecht, door U verheven.

Zend ons Uw Geest om te getuigen van Uw trouw en genade:
dat wij het leven liefhebben en de aarde maken tot nieuw land,
waar het brood wordt gebroken tot voedsel voor allen
en de beker rondgaat tot ieders vreugde.

Waar mensen en volkeren

elkaar bij name noemen en de vredeshand gaan reiken,

het duister van de dood zal verdwijnen

in het licht van de nieuwe morgen.

Waar wij U dankzeggen

om alles wat Gij voor ons zijt:

Eerste en Laatste, Begin en Einde,

Bron van ons leven. Amen.

Bidden wij zoals Jezus ons geleerd heeft:

**Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.**

*Gemeenschap van brood en wijn onder het zingen van vrede
wens ik je toe (Iona) op aanwijzing van de dirigent*

1 Vre - de wens ik je toe. 2 Lief - de wens ik je toe.

3 Mo - ge God je be - hoe - den, leef met zijn lief - de. 4 Vre - de wens ik je toe.

Ze - gen wens ik je toe. Aan - dacht wens ik je toe.

Dat er men - sen zijn met wie je kunt de - len. Ze - gen wens ik je toe.

Slotgebed

Eeuwige en Ene, Nabije,
dank u voor ieder teken van nieuw begin:
voor fris groen en lentebloesem,
voor een lach die doorbreekt, voor bevrijdende tranen.
Dank u voor eerste voorzichtige stappen,
voor ieder die weer durft te zingen,
voor ieder die de moed heeft om het donker in de ogen te
kijken.

Dank u voor Jezus, die tot het einde toe
in de liefde bleef geloven
en voordeed wat dat is: breken en delen
en die ons zo heeft laten zien wie u bent, God,
en hoe u bij ons wilt zijn:
licht sterker dan de nacht, barmhartig en liefdevol.
Wij danken U voor de opstanding van Jezus, onze voorganger,
het stralende Licht van Pasen.
Dat het ons mag verlichten en dragen,
in verbondenheid met allen.
Amen

Slotlied: Lb. 608 (t. Huub Oosterhuis, m. Antoine Oomen)

1 De step-pe zal bloei-en
de step-pe zal la-chen en jui - chen.
De rot-sen die staan
van-af de da-gen der schep-ping
staan vol wa-ter, maar dicht
de rot-sen gaan o - pen.
Het wa-ter zal stro-men
het wa-ter zal tin-te-len, stra-len,
dor-sti-gen ko-men en drin - ken.
De step-pe zal drin-ken,
de step-pe zal bloei-en,
de step-pe zal la-chen en jui - chen.

2.De ballingen keren
zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde
één voor één, en voorgoed
die keren in stoeten.
Als beken vol water
als beken vol toesnellend water
schietend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen -
die zaaiden in tranen
die keren met lachen en juichen.

3.De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zending

We gaan weer verder op onze weg.
Ga dan heen van hier in vrede.
Het Licht van Pasen gaat met ons mee,
moge het ons omhullen en helen.
Verspreiden wij het Licht van Pasen
in woorden van hoop,
gebaren van liefde
en tekenen van vrede.
Daartoe zegene ons de Eeuwige.

Zegen (t. Numeri 6:24-26, m. Gert Bremer)

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht over u lichten,
En zij u genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over u,
En geve u vrede.

Allen: Zegen ons en be - hoed ons,
doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht
1. en wees ons ge - na - dig. 2. en geef ons vre - de.

*U bent van harte uitgenodigd om nog wat na te praten onder
het genot van een glas wijn of vruchtensap.*

*Het boekje en het kaarsje mag u meenemen om uw licht verder
te verspreiden.*